

Alena Winterová - životopis

Fyzioterapeutka, cvičitelka jógy, volejbalistka, běžkyně, chodkyně, trenérka sportovní chůze, se narodila se 2.4.1949 v Rosicích nad Labem Marii a Otovi Sedláčkovým jako nejstarší ze tří dětí. Útlé dětství trávila se svými prarodiči v blízkosti rosického nádraží. Odtud jí také zůstala láska k nádražím a jejich atmosféře. Protože její otec zakládal chovy drůbeže, musela se často se svými rodiči stěhovat. Byla v 1. třídě a z té doby jí utkvěl v paměti velmi silný zážitek. Její otec se jednoho dne nevrátil z práce domů. Někdo ho udal, protože poslouchal Svobodnou Evropu. Doma našly děti jen plačící maminku, dodnes si pamatuje, jak se ptala, co bude s otcem a zda se vrátí. Otec se vrátil hned druhý den. A Alena Winterová už žádnou jinou zkušenost s komunistickými represemi nezískala.

Do druhého ročníku zdravotnické školy nastupovala už na severu Čech v Rumburku, bydlela s rodiči a sourozenci v Jiřetíně pod Jedlovou. Za osudové považuje setkání s paní učitelkou Koňářkovou, která ji přivedla k volejbalu, k lyžování, k běžkám a později také k lezení, díky kterému poznala také svého muže. Vzali se v roce 1976 a mají tři děti.

V roce 1968 začala pracovat jako zdravotní sestra na neurologii, později se stala fyzioterapeutkou a cvičitelkou jógy. Nemocnici v Rumburku byla věrná až do odchodu do důchodu.

Sportovní chůzi se začala věnovat v 35 letech a je jí věrná dosud. Získala řadu ocenění, za svůj největší osobní úspěch považuje bronz z mistrovství světa v Linzi v chůzi na 3 km a 10 km. Z trenérských úspěchů je to bývala svěřenkyně Anežka Drahotová, která začínala s chůzí u Aleny Winterové na rumburském stadionu, na olympiádě v Riu došla desátá a nezapomněla trenérku zmínit.

I když zanedlouho oslaví 76. narozeniny může jít mnohem mladším ročníkům příkladem, její týdenní program je nabitý. V pondělí cvičí jógu, v úterý se věnuje nordic walkingu, kde pod jejím vedením ujdou seniorky kolem devíti kilometrů, ve středu má volno, to si jde ráda zaběhat, ve čtvrtek se věnuje opět józe. V pátek a o víkendu, kdy má čas pro sebe si jde zaběhat a nebo se „projít“ po stadionu svižnou sportovní chůzí.

I když není její život poznamenán komunistickým režimem, je díky své činorodosti, sportovnímu duchu a skvělé formě velkou inspirací do života. Sport jí pomáhal překonávat těžkosti, i když se řídí heslem: „Nikdy se nevzdávej.“